रामो लक्ष्मणसीताभ्यां विप्रेभ्यो ये ऽर्हत्तमाः ।
तेभ्यः स्वयं नमश्चक्रे प्रजाभिश्च नमस्कृतः ॥ ४० ॥
धुन्वन्त उत्तरासङ्गान् पतिं वीक्ष्य चिरागतं ।
उत्तराः कोशला माल्यैः किरन्तो ननृतुर्मुदा ॥ ४१ ॥
पाडुके भरतो ऽगृह्णाच्चामरव्यजनोत्तमे ।
विभीषणः ससुग्रीवः श्वेतछत्त्रं मरुत्सुतः ॥ ४२ ॥
धनुर्निषङ्गान् शत्रुघ्नः सीता तीर्थकमण्डलुं ।
अबिभ्रदङ्गदः खड्गं हैमं चर्मर्क्षराण्नृप ॥ ४३ ॥
पुष्पकस्थो ऽन्वितः स्त्रीभिः स्तूयमानश्च वन्दिभिः ।
विरेजे भगवान् राजन् ग्रहैश्चन्द्र इवोदितः ॥ ४४ ॥
भ्रात्राभिनन्दितः सो ऽपि सोत्सवां प्राविशत् पुरीं ।
प्रविश्य राजभवनं गुरुपत्नीः स्वमातरं ।
गुरून् वयस्यावरजान् पूजितः प्रत्यपूजयत् ॥ ४५ ॥
वैदेही लक्ष्मणश्चैव यथावत् समुपेयतुः ।
पुत्त्रान् स्वमातरस्तास्तु प्राणांस्तन्व इवोत्थिताः ।
आरोप्याङ्के ऽभिषिञ्चन्त्यो वाष्पौघैर्विजहुः शुचः ॥ ४६ ॥
जटा निर्मुच्य विधिवत् कुलवृद्धैः समं गुरुः ।
अभ्यषिञ्चद्यथैवेन्द्रं चतुःसिन्धुजलादिभिः ॥ ४७ ॥
एवं कृतशिरःस्नानः सुवासाः स्रग्व्यलंकृतः ।
स्वलंकृतैः सुवासोभिर्भ्रातृभिर्भार्यया बभौ ।
अग्रहीदासनं भ्रात्रा प्रणिपत्य प्रसादितः ॥ ४८ ॥
प्रजाः स्वधर्मनिरता वर्णाश्रमगुणान्विताः ।